

32001R0466

16.3.2001.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 77/1

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 466/2001**(2001. gada 8. marts),****ar ko nosaka atsevišķu piesārņotāju maksimālos pieļaujamos līmeņus pārtikas produktos****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EEK) Nr. 315/93 (1993. gada 8. februāris), ar ko nosaka Kopienas procedūras attiecībā uz piesārņotājiem pārtikā ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 2. panta 3. punktu,

apspriedusies ar Pārtikas zinātnisko komiteju (SCF),

tā kā:

- (1) Regula (EEK) Nr. 315/93 paredz to, ka sabiedrības veselības aizsardzības dēļ atsevišķiem piesārņotājiem pārtikas produktos jāparedz maksimālie pieļaujamie līmeņi. Šie maksimālie līmeņi jāpieņem turpmāk papildināma Kopienas saraksta veidā, kas var ietvert viena un tā paša piesārņotāja pieļaujamos līmeņus dažādos pārtikas produktos. Var precizēt piemērojamās paraugu ņemšanas un analīzes metodes.
- (2) Komisijas Regula (EK) Nr. 194/97 (1997. gada 31. janvāris), ar ko nosaka atsevišķu piesārņotāju maksimālos pieļaujamos līmeņus pārtikas produktos ⁽²⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1566/1999 ⁽³⁾, ir vairākas reizes būtiski grozīti. Ievērojot to, ka jāveic turpmāki grozījumi, skaidrības labad tā būtu jāpārstrādā.
- (3) Sabiedrības veselības aizsardzības dēļ ir svarīgi saglabāt tādu piesārņotāju līmeni, kas ir pieņemams no

toksikoloģiskā viedokļa; piesārņotāju klātbūtne, kur vien iespējams, jāsamazina vēl pilnīgāk, ievērojot labu ražošanas vai lauksaimniecības praksi, lai sasniegtu augstāku veselības aizsardzības līmeni, jo īpaši attiecībā uz jutīgām iedzīvotāju grupām.

- (4) Ievērojot to, ka dalībvalstu likumos ir būtiskas atšķirības attiecībā uz piesārņotāju maksimālajiem pieļaujamiem līmeņiem dažos pārtikas produktos, un to radītos konkurences traucējumu draudus, ir vajadzīgi Kopienas pasākumi, lai nodrošinātu tirgus vienotību, tai pat laikā ievērojot proporcionalitātes principu.
- (5) Dalībvalstīm jāpieņem pienācīgi uzraudzības pasākumi attiecībā uz piesārņotāju klātbūtni pārtikas produktos.
- (6) Pagaidām Kopienas normatīvie akti nenosaka maksimālos pieļaujamos piesārņotāju līmeņus zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētā pārtikā, uz ko attiecas Komisijas Direktīva 91/321/EEK ⁽⁴⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 1999/50/EK ⁽⁵⁾, un Komisijas Direktīva 96/5/EK ⁽⁶⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 1999/39/EK ⁽⁷⁾. Apspriežoties ar SCF, būtu iespējami drīz jānosaka īpaši maksimālie pieļaujamie līmeņi šiem pārtikas produktiem; līdz tam laikam šajā regulā noteiktie līmeņi būtu jāattiecinā arī uz minētajiem pārtikas produktiem, ciktāl attiecīgo valstu tiesību aktos nav noteiktas stingrākas prasības.

⁽¹⁾ OV L 37, 13.2.1993., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 31, 1.2.1997., 48. lpp.⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 17. lpp.⁽⁴⁾ OV L 175, 4.7.1991., 35. lpp.⁽⁵⁾ OV L 139, 2.6.1999., 29. lpp.⁽⁶⁾ OV L 49, 28.2.1996., 17. lpp.⁽⁷⁾ OV L 124, 18.5.1999., 8. lpp.

- (7) Pārtikas produktu sastāvdaļām, ko izmanto saliktu pārtikas produktu ražošanai, būtu jāatbilst šajā regulā noteiktajam maksimālajam pieļaujamajam līmenim, pirms tās pievieno attiecīgajam saliktajam pārtikas produktam, lai izvairītos no atšķaidīšanas.
- (8) Dārzeni ir galvenais avots, no kura cilvēks uzņem nitrātus; SCF savā 1995. gada 22. septembra atzinumā paziņoja, ka kopējā nitrātu deva parasti ir daudz mazāka par pieļaujamo dienas devu; tomēr tā ieteica turpināt strādāt pie tā, lai mazinātu saskarsmi ar nitrātiem caur pārtiku un ūdeni, jo nitrātus var pārvērst nitrītos un nitrozamīnos, un pieprasīja ievērot labu lauksaimniecības praksi, lai nodrošinātu to, ka nitrātu līmenis ir iespējami zems. SCF uzsvēra to, ka rūpēm par nitrātu klātbūtni nebūtu jātraucē palielināt dārzena patēriņu, jo dārzeniem ir svarīga uzturvērtības funkcija un būtiska loma veselības aizsardzībā.
- (9) Īpaši pasākumi, kas paredzēti, lai nodrošinātu nitrātu avotu labāku kontroli, kopā ar labas lauksaimniecības prakses kodeksiem var palīdzēt samazināt nitrātu līmeni dārzenos. Tomēr klimatiskie apstākļi arī ietekmē nitrātu līmeni dažos dārzenos. Tādēļ attiecībā uz dārzeniem būtu jānosaka dažādi maksimālie pieļaujamie nitrātu līmeņi atkarībā no sezonas. Klimatiskie apstākļi dažādās Kopienas daļās ir ļoti atšķirīgi. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāļauj pārejas laikā atļaut tirdzniecību ar salātiem un spinātiem, kas audzēti un paredzēti patēriņam to teritorijā, ar augstāku nitrāta līmeni nekā to, kas noteikts I pielikuma 1.1. un 1.3. punktā, ar nosacījumu, ka esošie daudzumi joprojām ir pieņemami no sabiedrības veselības aizsardzības viedokļa.
- (10) Salātu un spinātu ražotājiem, kas reģistrēti dalībvalstīs, kuras devušas iepriekšminētās atļaujas, būtu pakāpeniski jāmaina savas lauksaimniecības metodes, piemērojot attiecīgās valsts līmenī ieteiktu labu lauksaimniecības praksi, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas līmenī noteiktiem maksimālajiem pieļaujamiem līmeņiem pārejas laika beigās. Vēlams iespējami īsā laikā sasniegt kopējas vērtības.
- (11) Līdz 2002. gada 1. janvārim būtu jāpārskata salātiem un spinātiem noteiktais līmenis un, ja iespējams, jāsamazina. Šis pārskatīšanas pamatā būs dalībvalstu veikta uzraudzība un labas lauksaimniecības prakses kodeksu piemērošana, lai noteiktu iespējami zemu maksimālo pieļaujamo līmeni.
- (12) Nitrāta līmeni salātos un spinātos uzrauga un labu lauksaimniecības praksi piemēro, izmantojot vēlamajam mērķim proporcionālus līdzekļus un uzraudzības procesā iegūtos rezultātus, jo īpaši, ņemot vērā iespējamo risku un gūto pieredzi. Dažās dalībvalstīs īpaši rūpīgi uzraudzīs to, kā piemēro labas lauksaimniecības prakses kodeksus. Tādēļ ir lietderīgi, ka dalībvalstis katru gadu paziņo savas uzraudzības rezultātus un ziņo par veiktajiem pasākumiem un attīstību attiecībā uz labas lauksaimniecības prakses kodeksu piemērošanu, lai samazinātu nitrātu līmeni, un ka dalībvalstu starpā ik pēc gada notiek viedokļu apmaiņa par šiem ziņojumiem.
- (13) Uz lauka audzētiem salātiem nosaka zemākus ierobežojumus nekā zem stikla audzētiem salātiem un, lai varētu veikt efektīvu kontroli, ierobežojumus uz lauka audzētiem salātiem būtu jāpiemēro arī zem stikla audzētiem salātiem, ja nav precīzas marķēšanas.
- (14) Aflatoksīni ir mikotoksīni, ko ražo noteiktas *Aspergillus* sugas, kas attīstās augstā temperatūrā un lielā mitruma daudzumā. Aflatoksīni ir genotoksiskas kancerogēnas vielas, un tās var būt daudzos pārtikas produktos. Attiecībā uz šāda veida vielām nav sliekšņa, zem kura nenovēro kaitīgu ietekmi. Šā iemesla dēļ nevar noteikt pieļaujamu dienas devu. Pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas un ražošanas un glabāšanas metožu uzlabojumi neaizkavē šo pelējumu attīstību un tādējādi neļauj pilnībā novērst aflatoksīnu klātbūtni pārtikā. Tādēļ ieteicams noteikt tik zemu ierobežojumu, cik tas ir pamatoti sasniedzams.
- (15) Būtu jāveicina centieni uzlabot ražošanas, ražas novākšanas un glabāšanas metodes, lai samazinātu pelējumu attīstību. Aflatoksīnu grupa ietver daudzus savienojumus ar dažādu toksicitāti un sastopamību pārtikā. Aflatoksīns B1 ir vistoksiskākais savienojums. Drošības labad ir ieteicams ierobežot gan kopējo aflatoksīnu saturu pārtikā (savienojumi B₁, B₂, G₁ un G₂), gan aflatoksīna B1 saturu. Aflatoksīns M₁ ir aflatoksīna B1 metabolisma produkts un ir sastopams pienā un piena produktos, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri ir patērējuši piesārņotu barību. Pat ja aflatoksīnu M₁ uzskata par mazāk bīstamu genotoksisku kancerogēnu vielu nekā aflatoksīns B₁, jānovērš tā klātbūtnē pienā un piena produktos, kas paredzēti lietošanai uzturā un jo īpaši mazu bērnu uzturā.

- (16) Ir atzīts, ka ar šķirošanas vai citu fizikālas apstrādes metožu palīdzību var samazināt aflatoksīna saturu zemesriekstos, riekstos un žāvētos augļos. Tādēļ, lai samazinātu ietekmi uz tirdzniecību, ieteicams pieļaut lielāku aflatoksīna saturu tajos produktos, kas nav paredzēti tiešai lietošanai uzturā vai kā pārtikas produktu sastāvdaļa. Attiecībā uz šiem gadījumiem maksimālais ierobežojums aflatoksīniem ir noteikts, vienlaikus ņemot vērā iepriekšminēto apstrādes metožu zināmo iespējamo ietekmi attiecīgi uz zemesriekstiem, riekstiem un žāvētiem augļiem un vajadzību pēc apstrādes atbilst maksimālajiem ierobežojumiem, kas noteikti šiem produktiem, kuri paredzēti tiešai lietošanai uzturā vai izmantojami kā pārtikas produktu sastāvdaļa. Attiecībā uz labību nevar izslēgt, ka šķirošanas metožu vai citas fizikālas apstrādes dēļ var samazināties aflatoksīnu piesārņojuma līmenis. Lai varētu pārbaudīt šo metožu patieso efektivitāti un vajadzības gadījumā noteikt īpašus maksimālos ierobežojumus nepārstrādātai labībai, paredzēts ierobežotu laiku piemērot maksimālos ierobežojumus, kā noteikts I pielikumā, tikai attiecībā uz labību un tās pārstrādes produktiem, kas paredzēti tiešai lietošanai uzturā vai kā pārtikas produktu sastāvdaļa. Ja nav informācijas, kas attaisno īpaša maksimālā ierobežojuma noteikšanu nepārstrādātai labībai, pēc noteikta laika posma maksimālais ierobežojums, kas noteikts labībai un tās pārstrādes produktiem, kuri paredzēti tiešai lietošanai uzturā vai kā pārtikas produktu sastāvdaļa, attieksies arī uz nepārstrādātu labību.
- (17) Lai veiktu efektīvu kontroli attiecībā uz dažādiem ierobežojumiem, kas noteikti minētajiem produktiem, jāzina precīzs to paredzamais izlietojums, izmantojot piemērotu marķēšanu. Produktus, kuros aflatoksīnu līmenis pārsniedz maksimālo ierobežojumu, nevar laist apgrozībā ne kā tādus, ne pēc sajaukšanas ar citiem pārtikas produktiem, ne arī kā citu pārtikas produktu sastāvdaļu. Saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 315/93 5. pantu dalībvalstis var saglabāt savus valsts noteikumus par maksimālajiem ierobežojumiem attiecībā uz aflatoksīnu daudzumu dažos pārtikas produktos, par kuriem nav pieņemti Kopienas noteikumi.
- (18) Svina uzņemšana var radīt nopietnus draudus sabiedrības veselībai. Svins var izraisīt kognitīvās attīstības un prāta darbības traucējumus bērniem un palielinātu asinsspiedienu un sirds un asinsvadu slimības pieaugušajiem. Pēdējā desmitgadē svina līmenis pārtikā ir ievērojami samazinājies, pateicoties izpratnei par svinu kā veselības problēmu un darbam svina emisijas samazināšanā, lai likvidētu problēmas avotu, kā arī uzlabojumiem ķīmisko analīžu kvalitātes nodrošināšanā. SCF savā 1992. gada 19. jūnija atzinumā secināja, ka vidējais svina līmenis pārtikas produktos nešķiet iemesls trauksmei, tomēr būtu jāveic ilgstoši pasākumi ar nolūku turpmāk pazemināt svina vidējo līmeni pārtikas produktos. Tādēļ maksimālajam pieļaujamam līmenim vajadzētu būt iespējami zēmam.
- (19) Kadmija var uzkrāties cilvēka organismā un izraisīt nieru disfunkciju, skeleta bojājumus un reproduktīvo funkciju traucējumus. Nevar izslēgt to, ka tas darbojas kā cilvēka kancerogēns. SCF savā 1995. gada 2. jūnija atzinumā ieteica veikt lielākas pūles, lai samazinātu saskarsmi ar kadmiju caur uzturu, jo pārtikas produkti ir galvenais avots, no kura cilvēks uzņem kadmiju. Tādēļ maksimālais pieļaujamais līmenis būtu jānosaka iespējami zēms.
- (20) Metildzīvsudrabs var radīt izmaiņas zīdaiņu smadzeņu normālā attīstībā un lielākos daudzumos var radīt neiroloģiskas izmaiņas pieaugušajiem. Dzīvsudrabs piesārņo galvenokārt zivis un zivsaimniecības produktus. Lai aizsargātu sabiedrības veselību, Komisijas Lēmumā 93/351/EEK⁽¹⁾ ir noteikts maksimālais pieļaujamais dzīvsudraba līmenis zivsaimniecības produktos. Pārredzamības dēļ šajā lēmumā noteiktie attiecīgie pasākumi būtu jāpārceļ uz šo regulu un jāaktualizē. Būtu jānosaka iespējami zēms līmenis, ņemot vērā to, ka fizioloģisku iemeslu dēļ dažas sugas uzkrāj dzīvsudrabu savos audos daudz vieglāk nekā citas.
- (21) 3-monohlorpropāna-1,2 diols (3-MCPD) rodas pārtikas pārstrādes laikā noteiktos apstākļos. Jo īpaši tas var rasties, ražojot garšas piedevu "hidrolizētie augu proteīni" (HAP), ko ražo ar skābes hidrolīzes metodi. Pielāgojot ražošanas procesu, pēdējos gados ir sasniegts būtisks 3-MCPD satura samazinājums iepriekšminētajā produktā. Nesen vairākas dalībvalstis ir arī ziņojušas par augstu 3-MCPD līmeni dažos sojas mērces paraugos. Lai ieviestu labu ražošanas praksi un aizsargātu patērētāju veselību, būtu jānosaka maksimālais pieļaujamais 3-MCPD līmenis. SCF savā 1994. gada 16. decembra atzinumā, kas apstiprināts 1997. gada 12. jūnijā, ieteica, ka 3-MCPD būtu jāuzskata par genotoksisku kancerogēnu un ka 3-MCPD atlikumiem pārtikas produktos būtu jābūt nenosakāmiem. Nesen veikti toksikoloģiskie pētījumi rāda, ka viela darbojas kā negenotoksisks kancerogēns *in vivo*.

(1) OV L 144, 16.6.1993., 23. lpp.

- (22) I pielikumā noteiktā maksimālā pieļaujamā 3-MCPD līmeņa pamatā ir SCF atzinums. SCF pārvērtēs 3-MCPD toksicitāti, ņemot vērā jaunus pētījumus. Maksimālā pieļaujamā līmeņa piemērotība būtu jāpārskata, līdzko ir pieejams jaunais SCF atzinums. Dalībvalstīm jāpārbauda citi pārtikas produkti attiecībā uz 3-MCPD sastopamību, lai apsvērtu vajadzību noteikt tā maksimālo pieļaujamo līmeni papildu pārtikas produktos.
- (23) Visi Kopienas līmenī pieņemtie maksimālie pieļaujamie līmeņi būs regulāri jāpārskata, lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas atziņu attīstību un uzlabojumus ražošanā vai lauksaimniecības praksē, ar mērķi pastāvīgi samazināt minētos līmeņus.
- (24) Šajā regulā paredzētie pasākumi saskan ar Pastāvīgās pārtikas produktu komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Pārtikas produkti, kas norādīti I pielikumā, ja tos laiž pārdošanā, nedrīkst saturēt augstāku piesārņotāju līmeni par to, kas norādīts šajā pielikumā.
2. Maksimālie pieļaujamie līmeņi, kas noteikti I pielikumā, attiecas uz minēto pārtikas produktu ēdamo daļu.
3. Piemēro tādas paraugu ņemšanas un analīzes metodes, kādas noteiktas I pielikumā.

2. pants

1. Attiecībā uz produktiem, kas nav minēti 4. panta 1. punktā un kas ir žāvēti, atšķaidīti, pārstrādāti vai veidoti no vairāk nekā vienas sastāvdaļas, piemērojams maksimālais līmenis ir tāds, kāds noteikts I pielikumā, ņemot vērā attiecīgi:
 - a) piesārņotāja koncentrācijas izmaiņas, ko radījusi žāvēšana vai atšķaidīšana;
 - b) piesārņotāja koncentrācijas izmaiņas, ko radījusi pārstrāde;
 - c) relatīvās sastāvdaļu attiecības produktā; un
 - d) kvantifikācijas analītisko robežu.

Pirmo daļu piemēro, ciktāl šiem žāvētajiem, atšķaidītajiem, pārstrādātajiem vai saliktiem pārtikas produktiem nav noteikti īpaši maksimālie pieļaujamie līmeņi.

2. Maksimālie pieļaujamie līmeņi, kas noteikti I pielikumā, attiecas arī uz zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētu pārtiku, uz ko attiecas Direktīva 91/321/EEK un Direktīva 96/5/EK, ciktāl attiecīgo valstu tiesību aktos norādītajiem pārtikas produktiem nav noteiktas stingrākas prasības, ņemot vērā attiecīgi piesārņotāja koncentrācijas izmaiņas, ko izraisījusi žāvēšana, atšķaidīšana vai pārstrāde un sastāvdaļu relatīvās koncentrācijas produktā. Īpašu maksimālo pieļaujamo piesārņotāju līmeni šiem produktiem nosaka vēlākais līdz 2004. gada 5. aprīlim.

3. Neierobežojot 3. panta 1. punktu un 4. panta 3. punktu, ir aizliegts izmantot produktus kā pārtikas sastāvdaļas, lai ražotu saliktus pārtikas produktus, kas neatbilst I pielikumā noteiktajam maksimālajam pieļaujamam līmenim.

3. pants

1. Dalībvalstis var, ja tas ir pamatoti, atļaut pārejas laikā laist tirgū svaigus salātus un svaigus spinātus, kas audzēti un paredzēti patēriņam to teritorijā, ar augstāku nitrātu līmeni nekā to, kas I pielikuma 1.1. un 1.3. punktā noteikts kā maksimālais pieļaujamais līmenis, ar noteikumu, ka piemēro labas lauksaimniecības prakses kodeksus, lai sasniegtu pakāpenisku attīstību šajā regulā noteiktā līmeņa virzienā.

Dalībvalstis ik gadus informē citas dalībvalstis un Komisiju par pasākumiem, ko tās veikušas, lai ieviestu pirmo daļu.

2. Dalībvalstis līdz katra gada 30. jūnijam dara zināmus Komisijai rezultātus, kas gūti uzraudzības procesā, un ziņojumu par veiktajiem pasākumiem un sasniegto attīstību, ņemot vērā labas lauksaimniecības prakses kodeksu piemērošanu un uzlabojumu, lai samazinātu nitrātu līmeni salātos un spinātos. Šī informācija ietver arī datus, kas ir pamatā to labas lauksaimniecības prakses kodeksiem.

3. Dalībvalstis, kas nepiemēro 1. punktu, veic nitrātu līmeņa uzraudzību salātos un spinātos un piemēro labu lauksaimniecības praksi, izmantojot vēlamo mērķim proporcionālus līdzekļus un uzraudzības procesā gūtos rezultātus, jo īpaši, ņemot vērā iespējamo apdraudējumu un gūto pieredzi.

4. pants

1. Maksimālais ierobežojums aflatoksīniem, kas piemērojams produktiem, kuri noteikti I pielikuma 2.1.1.1. un 2.1.2.1. punktā, ir piemērojams arī to pārstrādes produktiem, ciktāl šādiem pārstrādes produktiem nav noteikts īpašs maksimālais ierobežojums.

2. Attiecībā uz aflatoksīniem produktos, kas minēti I pielikuma 2.1. punktā, ir aizliegts:

- a) jaukt produktus, kas atbilst I pielikumā noteiktajam maksimālajam pieļaujamam līmenim, ar produktiem, kas pārsniedz šo maksimālo līmeni, vai jaukt produktus, kas pakļaujami šķirošanai vai fizikālai apstrādei, ar produktiem, kas paredzēti tiešai lietošanai uzturā vai kā pārtikas produktu sastāvdaļa;
- b) izmantot produktus, kas neatbilst I pielikuma 2.1.1.1., 2.1.2.1. un 2.1.3. punktā noteiktajam maksimālajam pieļaujamam līmenim, kā sastāvdaļu citu pārtikas produktu ražošanā;
- c) detoksicēt produktus, tos ķīmiski apstrādājot.

3. Zemesriekstus, riekstus un žāvētus augļus, kas neatbilst I pielikuma 2.1.1.1. punktā noteiktajam maksimālajam pieļaujamam aflatoksīnu līmenim, un labību, kas neatbilst 2.1.2.1. punktā noteiktajam maksimālajam pieļaujamam līmenim, var laist tirgū ar noteikumu, ka šie produkti:

- a) nav paredzēti tiešai lietošanai uzturā vai tos neizmanto kā pārtikas produktu sastāvdaļu;
- b) atbilst I pielikuma 2.1.1.2. punktā noteiktajam maksimālajam pieļaujamam līmenim zemesriekstiem un I pielikuma 2.1.1.3. punktā noteiktajam līmenim riekstiem un žāvētiem augļiem;
- c) tiek pakļauti otrreizējai apstrādei, kas ietver šķirošanu vai citu fizikālu apstrādi, un pēc šīs apstrādes nav pārsniegts I pielikuma 2.1.1.1. un 2.1.2.1. punktā noteiktais maksimālais pieļaujamais līmenis, un šīs apstrādes dēļ nerodas citi kaitīgi atlikumi;
- d) ir marķēti, skaidri norādot to paredzamo izlietojumu, un ar norādi "produkts jāpakļauj šķirošanai vai citai fizikālai apstrādei, lai mazinātu aflatoksīnu piesārņojumu, pirms to lieto uzturā vai kā sastāvdaļu pārtikas produktos".

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2001. gada 8. martā

5. pants

1. Pamatojoties uz rezultātiem, kas iegūti, dalībvalstīm veicot kontroles pasākumus, lai pārbaudītu atbilstību I pielikuma 1. iedaļā noteiktajam maksimālajam pieļaujamam nitrātu līmenim, uz ziņojumiem attiecībā uz labas lauksaimniecības prakses kodeksu piemērošanu un uzlabojumiem, lai samazinātu nitrātu līmeni, un to datu izvērtējumu, kuri ir pamatā dalībvalstu labai lauksaimniecības praksei, Komisija ik pēc pieciem gadiem un pirmoreiz līdz 2002. gada 1. janvārim pārskata maksimālos pieļaujamos līmeņus nolūkā tos samazināt.

2. Pamatojoties uz jauniem zinātniskiem datiem un rezultātiem, kas gūti, dalībvalstīm veicot kontroles pasākumus, lai pārbaudītu atbilstību I pielikuma 3. un 4. iedaļā noteiktajam smago metālu un 3-MCPD maksimālajam pieļaujamam līmenim, Komisija ik pēc pieciem gadiem un pirmoreiz līdz 2003. gada 5. aprīlim pārskata maksimālos pieļaujamos līmeņus nolūkā nodrošināt augstu patērētāju veselības aizsardzības līmeni.

6. pants

No 2002. gada 5. aprīļa atceļ Regulu (EK) Nr. 194/97.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar II pielikuma korelācijas tabulu.

7. pants

Šī regula stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2002. gada 5. aprīļa. Regulas I pielikuma 3. iedaļa (smagie metāli) un 4. iedaļa (3-MCPD) neattiecas uz produktiem, kas līdz minētajai dienai ir likumīgi laisti Kopienas tirgū.

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
David BYRNE

I PIELIKUMS

ATSEVIŠĶU PIESĀRŅOTĀJU MAKSIMĀLAIS PIEĻAUJAMĀIS LĪMENIS PĀRTIKAS PRODUKTOS

1. iedaļa: Nitrāti ⁽¹⁾

Produkts	Maksimālais pieļaujamais līmenis (mg NO ₃ /kg)		Paraugu ņemšanas metode	Analīzes standartmetode
1.1. Svaigi spināti ⁽²⁾ (<i>Spinacia oleracea</i>)	Novākti no 1. novembra līdz 31. martam:	3 000 ⁽³⁾	Komisija Direktīva 79/700/EEK ⁽⁴⁾	
	Novākti no 1. aprīļa līdz 31. oktobrim:	2 500 ⁽³⁾		
1.2. Konservēti, zemā temperatūrā sasaldēti vai sasaldēti spināti		2 000	Direktīva 79/700/EEK	
1.3. Svaigi salāti (<i>Lactuca sativa L.</i>) (apsegti un uz lauka audzēti salāti)	Novākti no 1. oktobra līdz 31. martam:	4 500 ⁽³⁾ 3 500 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾ 2 500 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	Direktīva 79/700/EEK Tomēr minimālais vienību skaits katrā laboratorijas paraugā ir 10	
	Novākti no 1. aprīļa līdz 30. septembrim: izņemot uz lauka audzētus salātus, kas novākti no 1. maija līdz 31. augustam			

⁽¹⁾ Šī iedaļa jau ir iekļauta Regulā (EK) Nr. 194/97 un šeit atkārtota bez izmaiņām.

⁽²⁾ Maksimālais pieļaujamais līmenis svaigiem spinātiem neattiecas uz svaigiem spinātiem, kas pakļaujami pārstrādei un ko transportē vairumā tieši no lauka uz pārstrādes rūpnīcu.

⁽³⁾ Pārskatāms līdz 2002. gada 1. janvārim, ievērojot 5. panta 1. punktu.

⁽⁴⁾ OV L 207, 15.8.1979., 26. lpp.

⁽⁵⁾ Ja nav attiecīga marķējuma, kas norāda ražošanas metodi, piemēro ierobežojumu, kas noteikts uz lauka audzētiem salātiem.

2. iedaļa: Mikotoksīni

Produkts	Maksimālais pieļaujamais līmenis (µg/kg)			Paraugu ņemšanas metode	Analīzes metožu snieguma kritēriji
	B ₁	B ₁ +B ₂ +G ₁ +G ₂	M ₁		
2.1. AFLATOKSĪNI 1 ⁽¹⁾					
2.1.1. Zemesrieksti, rieksti un žāvēti augļi					
2.1.1.1. Zemesrieksti, rieksti un žāvēti augļi un to pārstrādes produkti, kas paredzēti tiešai lietošanai uzturā vai kā pārtikas produktu sastāvdaļa	2 ⁽¹⁾	4 ⁽¹⁾	—	Direktīva 98/53/EK ⁽²⁾	Direktīva 98/53/EK
2.1.1.2. Zemesrieksti, kas pakļaujami šķirošanai vai citai fizikālai apstrādei, pirms tos lieto uzturā vai izmanto kā pārtikas produktu sastāvdaļu	8 ⁽¹⁾	15 ⁽¹⁾	—	Direktīva 98/53/EK	Direktīva 98/53/EK

⁽¹⁾ Maksimālie pieļaujamie līmeņi attiecas uz zemesriekstu, riekstu un žāvētu augļu ēdamo daļu. Ja analizē riekstus čaumalās, aprēķinot aflatoksīnu saturu, pieņem, ka viss piesārņojums ir ēdamajā daļā.

⁽²⁾ OV L 201, 17.7.1998., 93. lpp.

Produkts	Maksimālais pieļaujamais līmenis (µg/kg)			Paraugu ņemšanas metode	Analīzes metožu snieguma kritēriji
	B ₁	B ₁ +B ₂ +G ₁ +G ₂	M ₁		
2.1.1.3. Rieksti un žāvēti augļi, kas pakļaujami šķirošanai vai citai fizikālai apstrādei, pirms tos lieto uzturā vai kā pārtikas produktu sastāvdaļu	5 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	10 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	—	Direktīva 98/53/EK	Direktīva 98/53/EK
2.1.2. Labība (to skaitā griķi, <i>Fagopyrum</i> sp.)					
2.1.2.1. Labība (to skaitā griķi, <i>Fagopyrum</i> sp.) un tās pārstrādes produkti, kas paredzēti tiešai lietošanai uzturā vai kā pārtikas produktu sastāvdaļa	2	4	—	Direktīva 98/53/EK	Direktīva 98/53/EK
2.1.2.2. Labība (to skaitā griķi, <i>Fagopyrum</i> sp.), kas pakļaujama šķirošanai vai citai fizikālai apstrādei, pirms to lieto uzturā vai kā pārtikas produktu sastāvdaļu	— ⁽³⁾	— ⁽³⁾	—	Direktīva 98/53/EK	Direktīva 98/53/EK
2.1.3. Piens (svaigpiens, piens, ko izmanto produktu uz piena bāzes ražošanai, un termiski apstrādāts piens, kā noteikts Padomes Direktīvā 92/46/EEK ⁽⁴⁾ , kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 94/71/EK ⁽⁵⁾)	—	—	0,05	Direktīva 98/53/EK	Direktīva 98/53/EK

⁽¹⁾ Maksimālie pieļaujamie līmeņi attiecas uz zemesriekstu, riekstu un žāvētu augļu ēdamo daļu. Ja analizē riekstus čaumalās, aprēķinot aflatoksīnu saturu, pieņem, ka viss piesārņojums ir ēdamajā daļā

⁽²⁾ Maksimālos ierobežojumus pārskatīs līdz 2001. gada 1. jūlijam saskaņā ar zinātnes un tehnikas atziņu attīstību.

⁽³⁾ Ja līdz 2001. gada 1. jūlijam nenoteiks īpašu ierobežojumu, pēc tam attiecībā uz šajā punktā minēto labību piemēros tabulas 2.1.2.1. punktā noteiktos ierobežojumus.

⁽⁴⁾ OV L 268, 14.9.1992., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 368, 31.12.1994., 33. lpp.

3. iedaļa: Smagie metāli

Produkts	Maksimālais pieļaujamais līmenis (mg/kg svaiga svara)	Paraugu ņemšanas snieguma kritēriji	Analīzes metožu snieguma kritēriji
3.1. SVINS (Pb)			
3.1.1. Govs piens (svaigpiens, piens produktu uz piena bāzes ražošanai un termiski apstrādāts piens, kā noteikts Direktīvā 92/46/EEK)	0,02	Komisijas Direktīva 2001/22/EK ⁽¹⁾	Komisijas Direktīva 2001/22/EK
3.1.2. Zīdaiņu pārtika un papildu pārtika, kā noteikts Direktīvā 91/321/EEK ⁽²⁾	0,02	Komisijas Direktīva 2001/22/EK	Komisijas Direktīva 2001/22/EK

⁽¹⁾ OV L 77, 16.3.2001., 14. lpp.

⁽²⁾ Maksimālais pieļaujamais līmenis attiecas uz produktu, ko ierosināts uzskatīt par gatavu lietošanai vai kas atjaunots saskaņā ar ražotāja norādījumiem.

Produkts	Maksimālais pieļaujamais līmenis (mg/kg svaiga svara)	Paraugu ņemšanas snieguma kritēriji	Analīzes metožu snieguma kritēriji
3.1.3. Liellopu, aitas, cūkas un mājputnu gaļa, kā noteikts 2. panta a) apakšpunktā Padomes Direktīvai 64/433/EEK ⁽¹⁾ , kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/23/EK ⁽²⁾ , un 2. panta 1. punktā Padomes Direktīvai 71/118/EEK ⁽³⁾ , kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/79/EK ⁽⁴⁾ , izņemot subproduktus, kā noteikts Direktīvas 64/433/EEK 2. panta e) apakšpunktā un Direktīvas 71/118/EEK 2. panta 5. punktā	0,1	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.1.3.1. Liellopu, aitas, cūkas un mājputnu pārtikas subprodukti, kā noteikts Direktīvas 64/433/EEK 2. panta e) apakšpunktā un Direktīvas 71/118/EEK 2. panta 5. punktā	0,5	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.1.4. Zivs muskuļu gaļa, kā noteikts Padomes Regulas (EK) Nr. 104/2000 ⁽⁵⁾ 1. panta saraksta a), b) un e) kategorijā, neietverot zivju sugas, kas uzskaitītas 3.1.4.1. punktā	0,2	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.1.4.1. Īsspuru jūras mēles (<i>Dicologlossa cuneata</i>), zuša (<i>Anguilla anguilla</i>), plankumainā jūras asara (<i>Dicentrarchus punctatus</i>), stavridas (<i>Trachurus trachurus</i>), pelēkās kefales (<i>Mugil labrosus labrosus</i>), jūras karūsas (<i>Diplodus vulgaris</i>), pomadašidas (<i>Pomadasyss benneti</i>), sardīnes (<i>Sardina pilchardus</i>) muskuļu gaļa	0,4	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.1.5. Vēžveidīgie, izņemot krabja brūno gaļu	0,5	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.1.6. Gliemenes	1,0	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.1.7. Galvkāji (bez iekšām)	1,0	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.1.8. Labība (to skaitā griķi), pākšaugi	0,2	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK

⁽¹⁾ OV L 21, 29.7.1964., 2012. lpp.⁽²⁾ OV L 243, 11.10.1995., 7. lpp.⁽³⁾ OV L 55, 8.3.1971., 23. lpp.⁽⁴⁾ OV L 24, 30.1.1998., 31. lpp.⁽⁵⁾ OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.

Produkts	Maksimālais pieļaujamais līmenis (mg/kg svaiga svara)	Paraugu ņemšanas snieguma kritēriji	Analīzes metožu snieguma kritēriji
3.1.9. Dārzeni, kā noteikts 1. pantā Padomes Direktīvai 90/642/EEK ⁽¹⁾ kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2000/48/EK ⁽²⁾ , izņemot kāpostus, lapu dārzeņus, svaigus garšaugus un visas sēnes. Attiecībā uz kartupeļiem maksimālo pieļaujamo līmeni piemēro mizotiem kartupeļiem	0,1	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.1.9.1. Kāposti, lapu dārzeni un visas audzētās sēnes	0,3	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.1.10. Augļi, kā noteikts Direktīvas 90/642/EEK 1. pantā, izņemot ogas un sīkus augļus	0,1	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.1.10.1. Ogas un sīki augļi, kā noteikts Padomes Direktīvas 90/642/EEK 1. pantā	0,2	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.1.11. Tauki un eļļas, to skaitā piena tauki	0,1	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.1.12. Augļu sulas, koncentrētas augļu sulas (tiešai lietošanai uzturā) un augļu nektāri, kā noteikts Padomes Direktīvā 93/77/EEK ⁽³⁾	0,05	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.1.13. Vīni, kā noteikts Padomes Regulā (EK) Nr. 1493/1999 ⁽⁴⁾ (iekļaujot dzirkstošos vīnus un izņemot deserta vīnus), aromatizētie vīni, aromatizētie vīna dzērieni un aromatizētie vīna kokteiļi, kā noteikts Padomes Regulā (EEK) Nr. 1601/91, un sidri, bumbieru vīni un augļu vīni. Maksimālais pieļaujamais līmenis attiecas uz produktiem, kas ražoti no 2001. gada augļu ražas novākšanas.	0,2	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK

⁽¹⁾ OV L 350, 14.12.1990., 71. lpp.

⁽²⁾ OV L 197, 3.8.2000., 26. lpp.

⁽³⁾ OV L 244, 30.9.1993., 23. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 179, 14.7.1999., 1. lpp.

Produkts	Maksimālais pieļaujamais līmenis (mg/kg svaiga svara)	Paraugu ņemšanas snieguma kritēriji	Analīzes metožu snieguma kritēriji
3.2. KADMIJS (Cd)			
3.2.1. Liellopu, aitas, cūkas un māļputnu gaļa, kā noteikts Direktīvas 64/433/EEK 2. panta a) apakšpunktā un Direktīvas 71/118/EEK 2. panta 1. punktā, izņemot subproduktus, kā noteikts Direktīvas 64/433/EEK 2. panta e) apakšpunktā un Direktīvas 71/118/EEK 2. panta 5. punktā	0,05	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.2.2. Zirga gaļa	0,2	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.2.3. Liellopu, aitas, cūkas un māļputnu aknas	0,5	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.2.4. Liellopu, aitas, cūkas un māļputnu nierēs	1,0	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.2.5. Zivju muskuļu gaļa, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 104/2000 1. panta saraksta a), b) un e) kategorijā, izņemot 3.2.5.1. punktā uzskaitītās zivju sugas	0,05	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.2.5.1. Īsspuru jūras mēles (<i>Dicologlossa cuneata</i>), zuša (<i>Anguilla anguilla</i>), anšova (<i>Engraulis encrasicolus</i>), luvarus (<i>Luvarus imperialis</i>), stavriņas (<i>Trachurus trachurus</i>), pelēkās kefales (<i>Mugil labrosus labrosus</i>), jūras karūsas (<i>Diplodus vulgaris</i>), sardīnes (<i>Sardina pilchardus</i>) muskuļu gaļa	0,1	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.2.6. Vēžveidīgie, izņemot krabja brūno gaļu	0,5	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.2.7. Gliemenes	1,0	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.2.8. Galvkāji (bez iekšām)	1,0	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.2.9. Labība, izņemot klijas, dīgļus, kviešu graudus un rīsu	0,1	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK

Produkts	Maksimālais pieļaujamais līmenis (mg/kg svaiga svara)	Paraugu ņemšanas snieguma kritēriji	Analīzes metožu snieguma kritēriji
3.2.9.1. Klijas, dīgli, kviešu graudi un rīsi	0,2	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.2.10. Sojas pupas	0,2	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.2.11. Dārzeni un augļi, kā noteikts Direktīvas 90/642/EEK 1. pantā, izņemot lapu dārzeņus, svaigus garšaugus, visas sēnes, stiebru dārzeņus, sakņu dārzeņus un kartupeļus	0,05	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.2.11.1. Lapu dārzeni, svaigi garšaugi, selerijas un visas kultivētās sēnes	0,2	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.2.11.2. Stiebru dārzeni, sakņu dārzeni un kartupeļi, izņemot selerijas. Attiecībā uz kartupeļiem maksimālo pieļaujamo līmeni piemēro mizotiem kartupeļiem	0,1	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.3. DŽĪVSUDRABS			
3.3.1. Zivsaimniecības produkti, izņemot 3.3.1.1. punktā minētos	0,5	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
3.3.1.1. Jūras velns (<i>Lophius</i> spp.), vilkzivs (<i>Anarhichas lupus</i>), labraks (<i>Dicentrarchus labrax</i>), zilā jūras līdaka (<i>Molva dipterygia</i>), pelamīda (<i>Sarda</i> spp.), zutis (<i>Anguilla</i> spp.), paltuss (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>), mazā tunzivs (<i>Euthunnus</i> spp.), marlina (<i>Makaira</i> spp.), līdaka (<i>Esox lucius</i>), vienkāršainā pelamīda (<i>Orcynopsis unicolor</i>), Portugāles haizivs (<i>Centroscymnus coelolepis</i>), rajais (<i>Raja</i> spp.), sarkanāsari (<i>Sebastes marinus</i> , <i>S. mentella</i> , <i>S. viviparus</i>), burzivs (<i>Istiophorus platypterus</i>), mataste (<i>Lepidopus caudatus</i> , <i>Aphanopus carbo</i>), haizivs (visas sugas), čūskas makrele (<i>Lepidocybium flavobrunneum</i> , <i>Ruvettus pretiosus</i> , <i>Gempylus serpens</i>), store (<i>Acipenser</i> spp.), zobenzivs (<i>Xiphias gladius</i>), tuncis (<i>Thunnus</i> spp.)	1,0	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK

4. iedaļa: 3-monohlorpropāna-1,2 diols (3-MCPD)

Produkts	Maksimālais pieļaujamais līmenis (mg/kg)	Paraugu ņemšanas snieguma kritēriji	Analīzes metožu snieguma kritēriji
4.1. Hidrolizētie augu proteīni ⁽¹⁾	0,02	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK
4.2. Sojas mērce ⁽¹⁾	0,02	Direktīva 2001/22/EK	Direktīva 2001/22/EK

⁽¹⁾ Maksimālais pieļaujamais līmenis ir norādīts attiecībā uz šķidro produktu, kas satur 40 % sausas, atbilstīgi 0,05 mg/kg maksimālajam pieļaujamam līmenim sausnā. Šis līmenis ir jāpielāgo proporcionāli saskaņā ar produktu sausas saturu.

II PIELIKUMS

KORELĀCIJAS TABULA

Šī regula	Regula (EK) Nr. 194/97
—	1. pants
1. panta 1. punkts	2. panta 1. punkta a) apakšpunkts
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkta b) apakšpunkts
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkta c) apakšpunkts
3. panta 1. punkts	2. panta 2. punkts
3. panta 1. punkts	2. panta 3. punkts
4. panta 2. punkts	2. panta 4. punkts
4. panta 3. punkts	2. panta 5. punkts
3. panta 2. punkts	3. panta pirmā daļa
3. panta 3. punkts	3. panta otrā daļa
5. panta 1. punkts	3. panta trešā daļa
1. panta 3. punkts	4. pants
I pielikuma 1. iedaļa "Nitrāti"	I pielikums, lauksaimniecības piesārņotāji, 1. punkts "Nitrāti"
I pielikuma 2. iedaļa "Mikotoksīni"	I pielikums, lauksaimniecības piesārņotāji, 2. punkts "Mikotoksīni"
—	II pielikums "Citi piesārņotāji"